

Κάνετε λόγο στο twitter για «έλλειμμα πολιτικής». Πού το διαπιστώνετε και πού το αποδίδετε;

Έλλειμμα πολιτικής θεωρώ την τεράστια αναντιστοιχία που υπάρχει σήμερα αφ' ενός ανάμεσα στα πραγματικά προβλήματα του τόπου και των πολιτών και αφ' ετέρου στο λόγο που αρθρώνεται από την κυβέρνηση και την αντιπολίτευση . Ο δημόσιος λόγος έχει εκπέσει σε διαχειριστικό επίπεδο, γι αυτό αναφέρομαι στην επίμονη μονότονη μετρολογία ! Ο πολιτικός λόγος, η πολιτική, προϋποθέτει τεκμηριωμένη ανάλυση αιτιών, σύγκριση, υπεύθυνη πρόταση μέσα στα πλαίσια της ιδεολογικοπολιτικής σκευής της παράταξης, κατάρτιση ρεαλιστικής στρατηγικής, επικοινωνιακή πολιτική, συμμαχίες, εφαρμογή. Αγώνα για την εφαρμογή της πολιτικής πρότασης υπέρ των πολιτών !

Επομένως, όταν στην χώρα καταρρέουν οι δημόσιες λειτουργίες συμπαρασύροντας στην κατάρρευση τον παραγωγικό τομέα και την ίδια στιγμή, η δημόσια αντιπαράθεση έχει εστιαστεί στην ατέρμονη μετρολογία, αγνοώντας την ουσία των προβλημάτων, είναι σαφές ότι έχουμε τεράστιο έλλειμμα πολιτικής !

Έχετε έλλειμμα εμπιστοσύνης στον πρωθυπουργό;

Μια σύντομη αναδρομή είναι διαφωτιστική στο σημείο αυτό:

Έχουν διεξαχθεί στην Ελλάδα, Μάιο και Ιούνιο, δύο εκλογικές αναμετρήσεις. Έχουν περάσει τρεις μήνες από τις εκλογές ..Έχουν περάσει έξι μήνες από την προκήρυξη των πρώτων εκλογών ! Έχουν προηγηθεί τα «Ζάπεια» !

Έχει υπερψηφιστεί η Νέα Δημοκρατία που κατήγγειλε τις προσπάθειες που κατέβαλλαν οι κυβερνήσεις Παπανδρέου και Παπαδήμου.

Είναι ήδη πρωθυπουργός ο κ. Σαμαράς που έπεισε τους Έλληνες ψηφοφόρους για τα ισοδύναμα μέτρα, που είχε μελετήσει και προανήγγειλαν θριαμβευτικά ο ίδιος και η παράταξή του !

Και μετά απ' όλα αυτά , βρισκόμαστε σε τρίμηνο διαλογισμό ... Και η καθημερινή επωδός: μετρολογία , μετρολαγνεία, τρομολαγνεία .

Κανένα ισοδύναμο μέτρο δεν έχουν να προτείνουν ο κ. Σαμαράς και η Νέα Δημοκρατία .

Και απ'ότι φαίνεται θα κληθεί η Βουλή ένδεκα μήνες {!} μετά την ψήφιση της 2^{ης} δανειακής σύμβασης να επικυρώσει τα μέτρα που είχαν απο τότε προβλεφτεί.

Καλωσορίσουμε τον κ. Σαμαρά στον κόσμο της πραγματικότητας. Στον Σεπτέμβριο του 20012 ή μήπως στον Οκτώβριο του 2011 ; Στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ελλάδα για την οποία οι ομοϊδεάτες του οι κ.κ. Μέρκελ και Σαρκοζί επέμεναν στις νεοφιλελεύθερες συνταγές, στην πιο σκληρή συντηρητική πολιτική που αποπληθώρισε όλο των ευρωπαϊκό νότο.

Εμείς έχουμε επίγνωση του μεγέθους των προβλημάτων της χώρας. Η Ελλάδα και αξιόλογο ανθρώπινο δυναμικό έχει και παραγωγικές δυνατότητες. Σχέδιο χρειάζεται.

Το έλλειμμα εθνικού σχεδίου αποτυπώνεται στο έλλειμμα πολιτικής.

Αντέχοντας, όμως, τα μέτρα που ζητά η τρόικα; Βγαίνει έτσι το πρόγραμμα;

Όταν υπάρχει έλλειμμα πολιτικής, δηλαδή έλλειμμα σχεδίου για το διοικητικό πρότυπο που πρέπει να έχει η χώρα, για τη διαφάνεια και την αποτελεσματικότητα της διοίκησης , για την αξιοκρατία στη διοίκηση, τότε παγιδευόμαστε σε μηχανιστικές πρακτικές και λανθασμένες υποδείξεις. Για παράδειγμα: λέει η τρόικα να κλείσουμε πέντε, δέκα ή εκατό Δ.Ε.Κ.Ο. για να μειώσουμε το κόστος λειτουργίας του κράτους. Εμείς τι συζητάμε; Πόσοι υπάλληλοι θα απολυθούν, πού θα πάνε αν δεν απολυθούν, τι θα κερδίσουμε λογιστικά! Δεν έχουμε ένα σαφές σχέδιο για το διοικητικό και παραγωγικό πρότυπο με το οποίο θέλουμε να πορευτεί η χώρα στα επόμενα δέκα , είκοσι χρόνια . Δεν συζητούμε εμείς ποιες ΔΕΚΟ μας είναι απαραίτητες, με βάση το μοντέλο ανάπτυξης που θέλουμε για τον τόπο! Δεν υπαγάγουμε στο σχέδιο αυτό, σχέδιο για το μέλλον και το αύριο των πολιτών και της χώρας τις επιθυμητές μειώσεις, ώστε να καταργήσουμε ότι δεν μας χρειάζεται στην προοπτική ανάπτυξης της χώρας. Απεναντίας λειτουργούμε προκρούστεια ! Γι' αυτό και πολλά μέτρα αστόχησαν . Γι'

αυτό και δεν έχει πειστεί σε μεγάλο βαθμό ο πολίτης για την αναγκαιότητά τους! Επειδή δεν βλέπει την υπαγωγή τους σ' ένα καλοδουλεμένο σχέδιο διαρθρωτικών αλλαγών για το νέο διοικητικό και παραγωγικό πρότυπο της χώρας. Αργήσαμε πολύ! Ας το κάνουμε τώρα.

Οι προεκλογικές σας υποσχέσεις και η ψήφος εμπιστοσύνης στις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης ήταν διαφορετικές. Πώς θα πάτε στις περιφέρειές σας; Θα ψηφίσετε τα μέτρα;

Η πρόκληση για όλους μας είναι να ξανασταθεί ο τόπος στα πόδια του! Δυνάμεις και δυνατότητες υπάρχουν: και ανθρώπινο δυναμικό και εξαιρετική γεωστρατηγική θέση και πλουτοπαραγωγικές πηγές. Και είναι τα νέα παιδιά με μόρφωση, γνώσεις, γλώσσες, επιδεξιότητες έτοιμα να συνεισφέρουν σ' ένα στρατηγικό σχεδιασμό για το ξεπέρασμα της κρίσης και το χτίσιμο ενός νέου παραγωγικού, οικονομικού και διοικητικού προτύπου. Το σχέδιο θέλουν να ιδούν, την πρόταση περιμένουν ν' ακούσουν. Από την κυβέρνηση, από την αντιπολίτευση, απ' τους πολιτικούς.

Ο Ευ. Βενιζέλος πρέπει τελικά να συμφωνήσει σε οποιαδήποτε μέτρα; Πρέπει να υπάρξουν κόκκινες γραμμές;

Η κόκκινη γραμμή για όλους σ' αυτή την χρονική συγκυρία είναι να εξακολουθήσει η χώρα να βρίσκεται στην ευρωζώνη. Να συνεχίζει να κρατά ο Έλληνας στα χέρια του το ισχυρότερο νόμισμα του κόσμου, το ευρώ. Παρά τις αντιξοότητες! Συστράτευση με τους λαούς του ευρωπαϊκού νότου. Αξιοποίηση της ευκαιρίας που δίνεται σήμερα με την πρόταση Ντράγκι, πρόταση που σπάζει της αγκυλώσεις της γερμανικής δεξιάς.

Το ΠΑΣΟΚ πώς πάει κ. Μπόλαρη; Μπορεί να οδηγηθεί ακόμα και σε διάσπαση; Τι πρέπει να προσεχθεί ώστε να μην κινδυνεύσει να μετατραπεί σε μια Ένωση Κέντρου;

Τα κόμματα και οι παρατάξεις υπάρχουν για να εκφράζουν και εφόσον εκφράζουν ιδεολογικές και πολιτικές τάσεις στην κοινωνία, για να υπηρετούν και να εκφράζουν κοινωνικές ομάδες και κοινωνικές συστρωματώσεις, ενταγμένα πάντοτε μέσα στον αγώνα και την αγωνία για το κοινό καλό της πατρίδας. Στην Ελλάδα το ΠΑΣΟΚ

μεταδικτατορικά ταυτίστηκε με την μεγάλη δημοκρατική παράταξη, όπου η κεντρώα , η κεντροαριστερή , η σοσιαλδημοκρατική, η σοσιαλιστική αντίληψη συνυπήρξαν , αντιπάλεψαν , συνυπάρχουν και θα συνεχίζουν να αντιπαλεύουν δημιουργικά μέσα στο ΠΑΣΟΚ.

Για τις νέες συνθέσεις που έχει ανάγκη ο τόπος, ο λαός. Για την νέα πολιτική πρόταση , για την νέα προοπτική της Ελλάδας. Με υπευθυνότητα και μακριά από λογικές μικρόψυχου στείρου λαϊκισμού που χαρακτήριζε και χαρακτηρίζει άλλους.

Η ευθύνη μας είναι να είμαστε η πρωτοπορία , όπως το 1974. Χρειάζεται πολλή δουλειά . Για να δείξουμε που πρέπει να πάει ο τόπος. Και πως θα πάει. Με συνθέσεις , με συνεργασίες , χωρίς αποκλεισμούς και βεντετισμούς. Συμμαχητές χρειαζόμαστε όσους γνοιάζουν για τη δημοκρατία, για την αλλαγή του διοικητικού προτύπου της χώρας , για την αλλαγή του παραγωγικού μοντέλου! Όσους αγωνιούν για τη διαφάνεια, την αξιοσύνη, την προοπτική. Συμπαράταξη των νέων για να υπάρξει ελπίδα στον τόπο.